

SAMOSTALNIŠKA BESEDA 1. Samostalnik: mesto naglasa se lahko spreminja: nepremični (na osnovi) – stol, stola..., končniški – pes, psa, premični (na osnovi) – medved, medveda, mešani – sneg, snega, šprtni klubi, šahovske figure, znamke avtomobilov, barve kart, orodje in prevozna sredstva se sklanjajo; 2. Posamostaljeni pridevniki: 3. Samostalniški zaimki: osebni zaimki poznajo naglasno, naslonsko in navezno obliko, neosebne pa delimo na: vprašalne (kdo, kaj), oziralne (kdor, kar), nedoločne (nekdo, nekaj), nikalne (nihče, nič), poljubnostne (kdo, kaj); PRIDEVNIŠKA BESEDA 1. Pridevniki: 2. Števniki: količina prvin predmetnosti, izraža spol, sklon in število, pri številkah moramo biti pozorni: glavne števnike piše narazen po desetih, stotih in tisočih, vrstilne pa pišemo vse skupaj, poznamo še ločilne (poimenujejo količino prvin, npr. troje očal, in količino vrst prvin, npr. troja očala) in množilne (poimenujejo količino delov prvine, npr. dvojno steklo), razlika med eden in en: eden (npr. »Eden lahko stopi naprej.«) nima zraven samostalnika, 3. Pridevniški zaimki: delimo jih na: lastnostne (kakršen), vrstne (noben), svojilne (njen) in količinske (kolikor), delimo jih lahko tudi na osebne (svojilni zaim. in povratni svoj. zaimek) in neosebne (vprašalni – kakšen/kateri/čigav/koliko,

oziralni – kakršen/ki, nedoločni – nekakšen/neki, nikalni – nikakršen/nič/noben, kazalni, tak/ta/tisti/oni/toliko), čigar izraža svojino in sicer samo za moški spol; GLAGOL nepolnopomenske (te so lahko fazni – začnem..., naklonski – moram/hočem..., gl. »biti«; PRISLOV, prislovni zaimki oz. zaimenski prislovi (npr. kam, nekam...) so istih vrst kot sam. in prid., so nepregibne besedne vrste, primerniki in presežniki so brez j-a (npr. laže, najlaže), lahko se pojavi tudi glasovna premena, ločimo: kam/tam če govorimo o cilju dejanja, kje/tu če govorimo o kraju dejanja in kod/tod če govorimo o mestu ali kraju, kjer se dejanje odvija; PREDLOG slovnicične besede, izražajo logična razmerja, vplivajo na obliko besede za seboj; VEZNIK poimenuje logična razmerja v predmetnosti, so slovnicične besede, NE vplivajo na obliko besed za seboj, priredni: pojasnjevalni (saj), sklepalni (torej), posledični (zato), vezalni (in, pa, ter), protivni (toda), ločni (ali-ali), stopnjevalni (ne le-ampak tudi), dvodelni vezniki: vmes so lahko tudi druge besede (npr. veznik bodisi-bodisi), podredni: časovni, vzročni (ker), namenilni (da bi), pogojni (če), »izjemni« (čepprav), primerjalni (kot), nepravni vezniki so v glavnem zaimki ali členki, npr. odkar (hodi na tečaj,...), (Vprašal sem te, čigavo je...),